

Titel: Kapitel XV.

Citation: "Kapitel XV.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r04-shoot-chptrd1e5519/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Ranfagning paabegyndes, Vedkommende opfordres til at udelevere eller paavise samme.

Foresindes ved Ranfagningen Ting, som skønnes at burde beslaglægges, forholdes med dem, som bestemt i foregaaende Kapitel. Med Hensyn til Papirer iagttages Reglerne i § 139.

Om Ranfagning, der ikke ioverhættedes af Retten og tilføres Retsbogen, affattes en Beretning, der medunderskrives af Vidnerne.

Uder Ranfagningen uden Resultat, skal skriftlig Bevidnelse herom paa Forlangende meddeles den Paagældende.

§ 148.

Ved Ranfagnings Ioverhættelse blive endvidere følgende Regler at iagttage:

Al den Skaansel og Forsømmelse, som Ojemedet tilstedes, skal undviges.

Ved Rattetid bør Ranfagning kun foretages, naar Ojemedets Opnaaelse afhænger deraf.

Kabning med Magt af luftede Afgange eller Gæmmer bør kun finde Sted, naar en Opfordring om at aabne har vist sig frugtesløs, eller der Ingen er tilstede, til hvem den kan rettes.

Personlig Ranfagning af en Kvinde skal ikke under tilbørligt Hensyn til, at Uufærdigheden ikke kræntes, i fornødent Fald ved ærbare Kvinder og da ikke i Overværelse af Mand, medmindre en dermed forbunden Synsforretning udtræder det.

Kapitel XV.

Sigtedes Indfaldelse og Afhørelse for Retten.

§ 149.

Den Sigtede, som befinder sig paa fri Fod, er pligtig efter lovlig Indfaldelse personlig at møde for Retten til Afhørelse og i øvrigt, naar Loven kræver hans Navnærelse. Udeblivelse uden oplyst lovligt Forfald, kan efter de nærmere i Loven givne Regler medføre Anholdelse, Fængsling, Beslaglæggelse af Formuen eller Sagens Paadømmelse i Sigtedes Fraværelse.

§ 150.

Sigtede er ordentligvis pligtig at møde for den Ret, ved hvilken Tiltale er rejst eller Forundersøgelse indledet.

Foregaar Forundersøgelse, eller er Tiltale i en Politifag rejst, ved en anden Underret end den, i hvis Kredt Sigtede bor eller opholder sig, kan dog Retten, naar Sigtede begærer det eller udebliver, bestemme, at han skal møde til Afhørelse ved Underjøgelsesretten i den Kredt, hvor han bor eller opholder sig.

Hvor Sigtedes Helbredsstilstand gør dette nødvendigt, bliver Retten at sætte paa saadant Sted, som Omstændighederne udkræver.

Retten bestemmer Indkaldelsesvarsløst, hvor Løben ikke indeholder Forskrift herom.

§ 151.

Foraaubidt Sigtede ikke under Møde for Retten af denne har faaet Paalæg om yderligere Møde til bestemt Tid og Sted, bliver han at indfalde til Retsmøde ved en efter Reglerne i Kap. IX forkyndt skriftlig Tilsigelse, der, hvor ikke andet er bestemt, udgaaer fra den Ret, for hvilken Mødet skal finde Sted.

Foruden Sigtedes Navn og hvad der i øvrigt hører til hans nøjagtige Betegnelse, Sted og Tid for Mødet, det Varsel, som skal gives, samt Bemærkning om Følgerne af Udeblivelse uden oplyst Forfald, skal Tilsigelsen, første Gang Sigtede indkalbes i en Sag, angive, hvorpaa Sigtelsen gaar ud. I Indkaldelse til Møde under Domsforhandling (Stævning) bliver Sagen at betegne ved Henvisning til Anklagestriften.

§ 152.

Sigtede, som møder eller fremstilles for Retten til Afhørelse, afspørges først om Navn, Alder, Stilling, samt Bopæl og andet, som findes fornødent til Oplysning om hans Identitet.

Efter dernæst at have gjort Sigtede bekendt med den imod ham rettede Sigelse, spørger Dommeren ham, hvorefter han erkender dens Rigtighed. Dommeren skal frendeles give

ham Lejlighed til at forklare sig om de Forhold, som Sigteden angaar, og til at udtale sig om de ved Vidneforklaringer eller paa anden Maade imod ham fremkomne Bevisligheder.

§ 153.

Sigtede fremstilles i Retten fri for Baand.

Ingen Tvang maa anvendes imod en Sigted, der vægrer sig ved at svare i det Hele eller paa enkelte Spørgsmaal, eller som hindrer Afhørelsen ved forstilt Afstindighed eller paa lignende Maade. Kan saadant Forhold medføre Sagens Forhaling eller vanskeliggøre Forbaret, bør Dommeren gøre ham opmærksom derpaa; se endvidere § 312.

§ 154.

Under Afhørelsen skal Dommeren tiltale Sigtede med Ro og Værdighed. Spørgsmaalene til ham bør være bestemte, tydelige og saaledes stillede, at det er ham klart, hvad han bekræfter eller benægter ved sine Svar, og intet Spørgsmaal maa fremstilles saaledes, at Roget, der er benægtet eller ikke vedgaaet, forudsættes som tilstaaet.

Løfter, urigtige Foregivender eller Trusler maa ikke anvendes. Ej heller maa Afhøringen forlænges i det Djeved at fremsætte en Tilstaaelse.

Det er ikke Sigtede tilladt at raadføre sig med en Forbaret angaaende den umiddelbare Beivarelse af de ham gjorte Spørgsmaal.

Kapitel XVI.

Anholdelse.

§ 155.

Naar en Mistænkt, som befinder sig paa fri Fod, er udebleven efter behørig Indfaldelse uden oplyst lovligt Forjald, kan Retten beslutte hans Anholdelse. I Politifager kan Anholdelse af denne Grund dog kun finde Sted, naar det i Tilfældet eller under Møde for Retten er betydet ham, at han maa møde personlig og i Udeblivesestilfælde maa vente at blive anholdt.